

תרגום חפשי בלתי מוגה

וכאן המקום להזכיר, שישנם כאלה שמצד חושך הגלות מהפכים חושך לאור ואור לחושך, ועד שנוצר מכך בלבול שהוא היפך בתכלית מהשכל הישר והיפך האמת, והוא, כאילו על-פי תורה קיים אי-שוויון בין אנשים לנשים, ועד כדי כך, שהקימו תנועה שלימה הדורשת את שחרור האשה! והם הגיעו לענינים הללו שהם היפך התורה – מיוסד כביכול על-כך שכיון שצריכה להיות אהבת ישראל, וצריך להיות שוויון בין כל אדם, שכן, כל אדם "נברא בצלם אלקים", במילא אסור להפחית בכבוד הנשים לגבי כבוד האנשים.

לאיזו תוצאה הביא הדבר? – השפלות הכי גדולה היא כשרואים שאדם חש רגשי נחיתות לעומת אדם אחר, וחושב שהוא יוכל לבוא לשלימותו ע"י שיחקה ויאבק וילחום כדי להיות [פאָאָזשע? ו] ודומה למישהו אחר.

והתורה הבהירה זאת, וציוותה "לא ילבש גבר שמלת אשה", ועד"ז לאשה אסורה בלבישת שמלת גבר, שכן, לכאורה יש את חשיבותו העצמאית ושליחותו הגדולה בעניני העולם, ועל אחת כמה וכמה בעניני התורה, וכך קבע ה' ואמר, שהשלימות והשיא שאותו יוכל גבר להשיג יהי – כאשר לא ילבש שמלת אשה, ועל דרך זה בנוגע לנשים, ששיא שלימותם היא – ע"י שיהיו כפי שנשים **צריכות** להיות; ולא ע"י שירוצו לבדוק את אופן הנהגת הגברים – ויחשבו שכך מוטל גם עליהן להתנהג!

וכאמור, שיא השפלות, ושיא העדר הכרת ערך עצמו שאליו יכול אדם להגיע – הוא כאשר **נאבק ונלחם** על-כך שיאפשרו לו לחקות אדם **אחר**!

וכאן מצינו, כאמור, שהפכו אור לחושך וחושך לאור:

התורה העניקה לנשים את הדבר הכי נעלה שיכול להיות, שכן, הדבר הכי נעלה שישנו בנוגע ל"גוי קדוש" ובנוגע ל"תורה צוה לנו משה", הוא, שמהדור שעמד בשעת מתן תורה, יצמח דור נוסף שילך בדרכים אלו. ואח"כ, מהדור השני יצמח דור **שלישי** שיעשה כך.

כיצד יכול לצמוח דור לאחר הדור שעמד בשעת מתן תורה? – לשם כך חייבים להזדקק לנשים!

ולא זו בלבד שחייבים להזדקק להן – אלא הן קיבלו את השליחות הקדושה זו: כדי ליצור המשך לדור של מתן תורה, צריך לקיים "פרו ורבו"; ובמי הדבר תלוי – הדבר תלוי בעיקר בנשים.

שכן, ענין השותפות של הבעל והאב בדבר, הוא בתחילה בלבד. אח"כ באים תשעה ירחי העיבור, ואח"כ ישנו **צער** העיבור, ואח"כ בא ענין הלידה יחד עם **צער** הלידה, וע"ז ממלאת האשה את תפקידה **העיקרי**, - שאינו עיקרי בעבורה בלבד; זהו דבר עיקרי עבור כללות קיום העולם, החל מקיומו של עם ישראל, שבזה תלוי קיום התורה! שכן, "תורה לא בשמים היא", אלא ניתנה דוקא בארץ הזו למטה, ולשם כך יש לקיים אחת מהמצוות הראשונות "ושננתם לבניך",

ועד שגם בפשטות, גם פשוט שבפשוטים רואה זאת, ואינם-יהודים רואים זאת, שהנשים קיבלו את השליחות הכי גדולה והשליחות הכי קדושה שיכולה להיות – שהן הן המתעסקות בזה תשעה ירחי עיבור: וחרף הקשיים הכרוכים בכך – הנה "ומלכותו ברצון קבלו עליהם", הן עושות זאת מתוך עונג, והן יודעות את האמת, אשר ע"ז הן משיגות את שלימותן **העצמית**, ואיש מבלעדן, גדול ככל שיהי, אינו יכול לעשות זאת, משום שיכולת זאת הקב"ה העניק בכחו ובחכמתו בידי הנשים בלבד.

ולכן, כאשר באה אשה ומהפכת זאת, ומתחילה לערוך חשבונות, שעליה להיות אשה היכולה להרויח כסף ובעלת יכולת לבנות שם בפני-עצמה, ואילו את מילוי תכליתה העיקרי והפנימי, שהוא עיקר עבור כללות העם ועבור העולם כולו – זאת דוחים "לכשאפנה":

אחרי שהיא תשיג את כל הדברים **הטפלים**, ואח"כ ישאר לה כח וישאר לה זמן – רק אז היא תתחיל לחשוב ולתכנן: **מתי** ללדת את הילד, **וכמה** ילדים צריך ללדת, **ואיך** ללדת את הילד וכו'.

ותמורת מה מחליפים את הענין הכי עיקרי והענין הכי פנימי – תמורת ענינים שאין להם בערך זה תפיסת מקום לגמרי, ולא רק ע"פ השכל של הנפש-האלקית, אלא גם ע"פ שכל נפש השכלית, ואפילו ע"פ שכל נפש הבהמית, ואפילו ע"פ שכלם של עמי-הארץ!

...מחנכים בנות, ורוצים לשכנע אותן ח"ו, שעליהן לדעת, ששלימותן מתבטאת בדברים האלו: הואיל ואחד אחי הוא סוחר טוב, ואח שני מושלם במקצוע אחר, לכן, לכל לראש עלי לשכוח את עובדת היותה נערה ושמוטלת עלי שליחות להעשות "**עקרת הבית**",

אשר, אי אפשר להפוך להיות "עקרת הבית" בין-לילה; זהו דבר שיש להתכונן לקראתו, ויש להשתית את ענין חינוך הבת על כך שלכל לראש עלי' לדעת אודות תפקידה העיקרי – להינשא ולנהל בית יהודי, וכן – בית שבו יגדלו בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוות".

וכיון שה' "זן ומפרנס לכל", ולא סתם "זן ומפרנס לכל", אלא "בטובו בחן בחסד וברחמים" – ברור ופשוט שאם הוא זן מליארדי בני-אדם כה רבים בעולם, ודאי שיוון את הילדים שבהם יברכם ה' ויתוספו בביתם, ויזונם "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה".

וכן רוצים **לשכנע**, שכיצד תבוא השלימות? – כאשר יצליחו לפעול שנערה תוכל לעלות לתורה!

עלי' לתורה היא אכן דבר נפלא, הנקרא "עלי" על-פי שולחן ערוך.

- ואין הכוונה בזה לעלי' במדריגות הספורות, אשר, מנהג ישראל הוא שמקום קריאת התורה נעשה במקום גבוה [בניגוד למקום עמידת השליח ציבור], כי-אם, "עלי' לתורה" לכל לראש היא עלי' **ברוחניות**, ובמילא שייכת היא גם לעלי' בגשמיות -

אולם הקב"ה הורה, שנשים באות לשלימותן ע"י שלא תעלנה לתורה! ולא ע"י שתעשנה מנין לומר "ברכו" ו"קדושה".

ואף שע"י "ונקדשתי בתוך בני ישראל", ונאמר, שהדבר גורם קידוש השם בכל העולמות כולם, והרי קידוש השם הוא כנגד כולם, וכסיום הגמרא במסכתא יומא [השייכת להכנה ליום הכיפורים],

אף על כן אומרים, שהנשים אינן צריכות לעסוק בזה; וכיון שהן **לא צריכות** לעסוק בזה – במילא **אסורות** הן לעסוק בזה.

וחס ושלום לומר שהדבר קשור עם היפך ענין העלי' – אלא **היפך** הדברים: עלייתן באה ע"י **שאינן** עולות לתורה, **ואינן** עושות מנין בפני עצמו לומר "קדושה" ו"ברכו" היפך רצון השם, אשר הוא זה שקבע את התנאים והגדרים כיצד צריך להתקיים ה"ונקדשתי",

וכיצד הן באות **לעלייתן**? ע"י שבשעה ש**גבר** עולה לתורה, היא עומדת באופן של "כל כבודה בת מלך פנימה" ועונה "אמן", ומתבוננת בתוכן הענין,

וכן מתבוננת **באמיתית** הענין, שהעובדה **שאינה** עולה לתורה נובעת מכך שלה ניתנה שליחות מיוחדת, ובקיום שליחותו המיוחדת של כל אדם – בזה מתבטאת שלימותו ובוזה מתבטאת עלייתו.